

ÎNSEMNU

...citirea Cuvântului. Pentru slujba de încheiere, motivul pentru care v-am cerut să vă ridicați în picioare... Când se cântă *Imnul Național*, vă ridicați în picioare. Nu-i așa? [Adunarea spune, „Da.”—Ed.] Atunci de ce nu pentru Cuvântul lui Dumnezeu? Este un respect. Acum, în Cartea Exodului, capitolul 12, începând cu versetul 12, doresc să citesc o porțiune din Scriptură, versetul 12 și 13.

Căci voi trece prin țara Egiptului în această noapte și voi lovi...pe întâii-născuți în țara Egiptului, de la oameni până la dobitoace; și...voi face judecată: Eu sunt DOMNUL.

Și sângele va fi pentru voi ca însemn pe casa în care vă aflați; și când Eu văd sângele, voi trece pe lângă voi, și urgia nu va fi peste voi să vă nimicească, atunci când lovesc țara Egiptului.

² Subiectul meu este: *Însemnul*.

³ Să ne plecăm capetele acum. Și în liniștea Lui, a acestui moment sacru, înainte de a ne apropia de El în rugăciune, există vreo cerere la care ați dori ca Dumnezeu să răspundă în această după-amiază? Doar ridicați-vă mâinile dacă da, și gândiți-vă adânc în inima voastră ce vreți ca El să facă. Oriunde în clădire, doar gândiți-vă ce vreți să facă El.

⁴ Tatăl nostru Ceresc, Tu ești Dumnezeu cel neschimbător, și ne rugăm ca Tu să ne răspunzi la rugăciunile noastre, în această după-amiază, așa—asa cum ne ținem sus mâinile. Și Tu observi că și mâinile mele sunt ridicate. Și cererea mea, o voi face cunoscută public, care este, Doamne, ca Tu să vindecii fiecare persoană care se află astăzi aici, să mântuiești fiecare persoană pierdută. Acum, Tu ai spus, „Dacă cereți ceva Tatălui, în Numele Meu, Eu voi face.” Acum, Doamne, ajută-ne împreună să credem ca o unitate de oameni, de copii credincioși. Vorbește prin Cuvântul Tău, Doamne. Cuvântul Tău este Adevărul. Binecuvântează inimile noastre.

⁵ Îți mulțumim pentru această adunare. Îți mulțumim pentru fratele Grant, și pentru toți lucrătorii lui, și pentru toate bisericile și oamenii. Și pentru tot ceea ce ai făcut pentru noi, Doamne, Îți suntem recunoscători. Tată, s-ar putea ca mulți dintre noi, cei de aici, să nu ne mai vedem niciodată acum, până când ne vom vedea pe partea cealaltă. Aceasta ar putea fi ultima slujbă în care vom sta împreună pe acest pământ. Fie ca Duhul Sfânt să vină și să ne binecuvânteze împreună, să ne slujească nevoilor noastre. În Numele lui Isus ne rugăm. Amin.

Vă puteți așeza.

⁶ Am aici un carnețel de notițe, scriu niște Scripturi și lucruri mărunte. Înainte puteam să îmi amintesc din cap, dar tocmai am trecut de douăzeci și cinci de ani, știți, a doua oară. Și atunci nu mai țin minte ca înainte, și sunt atât de mulți care sunt implicați în întâlniri și alte lucruri, și atât de multe de făcut.

⁷ Subiectul nostru din această după-amiază este: *Însemnul*. Scena noastră se deschide în Egipt. Este un tablou important aici acum, vreau să îl vedeți cu toții și să fiți cât se poate de reverenți. Egiptul este locul scenei, iar timpul scenei este chiar la începutul exodului.

⁸ Și, acum, este un model al zilei de astăzi, arătat, așa cum și noi ne confruntăm cu un alt exod. Dumnezeu aducând pe Israel afară din Egipt, în țara făgăduită, era un simbol al lui Cristos aducând Mireasa afară din biserică, în Țara făgăduită. Noi suntem într-un alt exod. Acum, dacă veți studia Scriptura, avem timp doar să atingem punctele culminante ale acesteia, este adevărat. Noi suntem...Așa cum Dumnezeu a scos o națiune dintr-o națiune, Dumnezeu va scoate Mireasa dintr-o biserică. Mireasa va fi chemată din toate bisericile. Vor fi aleșii lui Dumnezeu, care vor fi scoși afară. Și noi suntem în pragul aceluia exod chiar acum, pentru că avem toate dovezile Scripturii că ne aflăm acolo. Acum, știu că s-a spus asta de multe ori, dar, prietene, o dată va fi spus pentru ultima dată. Timpul va dispărea în Eternitate atunci. El vine să ia o Mireasă dintr-o biserică.

⁹ *Însemnul* a fost lucrul care a făcut diferența între Egipt și Israel, cele două națiuni. Ei erau toți ființe umane, dar toate create de Dumnezeu, toate erau lucrarea lui Dumnezeu, dar, diferența când a fost pronunțată pedeapsa cu moartea, diferența dintre viață și moarte a fost *însemnul*.

¹⁰ Și la fel va fi și la venirea Fiului lui Dumnezeu, când El scoate Mireasa din biserică, diferența va fi *Însemnul*. Acum să acultați cu atenție în această după-amiază și vedeți dacă nu este adevărat. *Însemnul* va fi diferența. Trebuie să existe o diferență.

¹¹ Dumnezeu va judeca lumea, într-o zi. Dacă i-aș întreba pe Catolici, „Pe cine va judeca El, prin ce va judeca El lumea?” Ei ar spune, „Biserica.” Ce biserică? „Biserica Catolică.” Care biserică Catolică? Sunt mai multe. Metodistii ar spune, „Prin Metodisti,” Baptiștii atunci sunt afară din aceea. Atunci, dacă o judecați prin biserică Baptistă, toate celelalte sunt pe dinafară. Penticostalii spun, „Prin cea Penticostală,” atunci restul sunt pe dinafară. Vedeți, ar duce la confuzie, prea multă confuzie, prea multă confuzie pentru minte, să ne gândim la așa ceva.

¹² Dar Dumnezeu a avut o cale aici, în care a spus că El va judeca pământul, nu prin biserică Catolică, nu prin biserică Protestantă. Ci El va judeca lumea prin Isus Cristos, iar Isus este Cuvântul, așa că revine din nou la Biblie. Vedeți? El va

judeca lumea prin Biblie. Și Biblia este Cartea de judecată a lui Dumnezeu, care este descoperirea completă a lui Isus Cristos, că nimic altceva nu poate fi adăugat sau nimic nu poate fi luat din Aceasta; pedeapsa la facerea acestui lucru, este numele vostru scos din Cartea Vieții. Rămâneți doar în Carte, și rugați-L pe Dumnezeu să ne facă parte din Aceasta.

¹³ Acum noi aflăm, un însemn, ce este un însemn? Un însemn este un semn al unui preț plătit, însemnul este. La fel ca la căile noastre ferate și liniile de autobuz, ne luăm banii și mergem la o stație. Acum, vedeți, linia de autobuz nu are voie, în locurile unde se folosesc bilete, nu au voie să ia bani. Nu pot lua bani, este nevoie de bilet; să zicem, avioanele, orice altceva. Mergi la un anumit loc, la ghișeu, și cumperi, din banii tăi, atâtea bilete, acest anumit bilet. Și acest bilet este un semn că tariful tău a fost plătit. Aveți dreptul la bordul navei, la bordul avionului, la bordul autobuzului, sau orice altceva, atâta timp cât aveți în mână biletul ca să arătați căci—căci v-ați plătit călătoria. Acum țineți minte asta. Nu uitați asta.

¹⁴ Mielul înjunghiat al lui Israel a fost...a fost cerința lui Dumnezeu. Iehova a cerut un miel înjunghiat, un substitut nevinovat. Așa cum am parcurs în săptămâna care tocmai a trecut, că Dumnezeu, atunci când El ia o decizie, El niciodată nu o schimbă. Și El a făcut o cale, primul Lui lucru pe care L-a făcut când omul a căzut, El a trebuit să facă o cale de întoarcere pentru el, dacă voia să-l răscumpere vreodată, și El a luat o decizie că L-a salvat pe om prin Sângele Unuia nevinovat. Și El a făcut pentru totdeauna același lucru. El nu a schimbat niciodată acest lucru. În nici un loc nu va întâlni Dumnezeu vreun închinător, decât sub Sânge. Acela este singurul Lui loc.

¹⁵ Noi încercăm să-L facem să se întâlnească sub teologia noastră, sub denotațiunea noastră, sub programele noastre educaționale. Unii au construit turnuri și alții au construit orașe, Babilonul și—și turnul Babel, și tot felul de lucruri diferite. Dar tot rămâne, Dumnezeu se întâlnește cu adevăratul închinător numai sub Sânge. El nu schimbă asta niciodată. Nu putem fi cu toții Metodști, nu putem fi cu toții Penticostali, nu putem fi cu toții *aceasta*, *aceea* sau *cealaltă*, vom fi în dezacord. Dar când eu vin la un om, fie că este preot Catolic sau orice ar fi, când el este sub acel Sânge suntem frați, nu contează unde se află, atâta timp cât este sub acel Sânge.

¹⁶ Acum, mielul înjunghiat al lui Israel era cerința lui Iehova, iar sângele era însemnul că lucrarea fusese îndeplinită. Dumnezeu a cerut pentru răscumpărare, din Egipt, pentru a merge în țara promisă, El a cerut un animal înjunghiat. Și acel animal trebuie să aibă...Sângele animalului mort trebuie pus pe pragul de sus și pe ușă, și asta reprezenta însemnul că lucrul pe care Iehova îl ceruse fusese îndeplinit. Vedeți? Acum, nu mielul era însemnul, sângele era însemnul. Acum, viața era

ieșită din jertfă, iar acum sângele era însemnul. Poruncile Lui au fost îndeplinite. Sângele reprezenta însemnul, semnul că acest credincios a făcut exact ceea ce a fost cererea. Acela era însemnul. Bine, văzând închinătorul, cum se închină, era atunci identificat cu jertfa lui. Vedeti?

¹⁷ *Iată casa și închinătorul, care era cerința? „Înjunghiați un miel. În a paisprezecea zi după ce a fost păstrat, un—un miel de parte bărbătească fără cusur, tot Israelul să-l junghie, și sângele să fie luat cu isop și pus pe pragul de sus al ușii.”*

¹⁸ *Și, apropo, isopul acela era doar o buruiiană obișnuită. Isopul înseamnă „credința voastră.” Cineva încearcă să aibă o credință supranaturală, acesta este motivul pentru care vă ratați vindecarea. Credința este doar un lucru obișnuit. Ai credință ca să vii la biserică. Ai credință ca să mergi acolo. Ai credință ca să-ți pornești mașina. Ai credință ca să-ți mănânci cina. Așa este, doar credință obișnuită. Acum, pentru aplicarea sângelui, a fost aplicat cu isop, care este doar o buruiiană obișnuită care crește oriunde în Palestina, arătând că credința prin care trebuie aplicat sângele nu este un lucru super pentru care trebuie să aveți tot felul de diplome de doctor ca să faceți asta. Este doar credință obișnuită, de fiecare zi, să-l credeți pe Dumnezeu. Vedeti? „Aplicați sângele,” prin credință, „cu isopul.”*

¹⁹ *Acum, închinătorul, atunci, văzut sub acest sânge, demonstra că a îndeplinit cererea lui Iehova, și el era identificat. Însemnul arăta că el era identificat cu mielul înjunghiat pe care l-a cerut Iehova. Lucrarea era făcută. Ce tipizare perfectă de astăzi, al lui Cristos și credinciosul. Când Însemnul este expus credinciosului, atunci Acesta arată că a fost acceptat și că lucrarea a fost făcută.*

²⁰ *Apoi, sângele era un însemn de identificare, sângele propriu-zis. Animalul a sângerat, a murit, iar sângele lui a fost pe perete. Acum, viața animală, care era în sânge. Și viața este în sânge, știm asta. Biblia a zis așa, iar știința o dovedește, viața este în sânge. Deci, prin urmare, atunci când animalul era ucis și viața era frântă din animal, sângele trebuia să fie chimia sângelui, ca să reprezinte însemnul. Pentru că, viața care era în sânge nu putea să se întoarcă asupra credinciosului, deoarece era viața unui animal.*

²¹ *Iar viața unui animal și viața unui om sunt absolut diferite. Nu există, absolut nimic în ea. Dacă ați luat, luați sângele unui animal și îl puneți în voi, veți muri. Așa că, vedeți, noi, este o—este o viață diferită în sângele animal de cum este în sângele uman, pentru că omul are un suflet. Animalul nu are suflet.*

²² *Și acum, prin urmare, sângele în sine, înțelegeți acum, chimia roșie, substanțele chimice ale sângelui, trebuia să stea afară pe ușă, ca însemn că mielul a murit, acum, pentru că viața mielului*

nu se putea întoarce asupra închinătorului uman. Dar astăzi... Era doar o tipizare.

²³ Astăzi nu este vorba de Sângele chimic al Domnului Isus, Mielul nostru, ci este vorba de Viața care era în Sânge, care este Duhul Sfânt. Acesta vine înapoi și este Însemnul că am acceptat și am făcut exact ceea ce Dumnezeu ne-a spus să facem. Și apoi, prin a avea Însemnul, noi suntem identificați cu Jertfa noastră. Perfect. Nu văd cum ar putea fi ceva mai clar. Vedeți?

²⁴ Singurul mod în care cineva putea spune că și casa aceea aparține, sub sânge, pentru că chimia sângelui era pe uși. Ei au trecut, Îngerul morții trebuia să se uite și să vadă sângele. Acum, din nou, era o tipizare a Duhului Sfânt.

²⁵ Acum, vedeți, Sângele literal al lui Isus nu putea veni peste fiecare dintre noi, pentru că El avea doar o anumită cantitate de Sânge în trupul Său. Și s-a scurs, din trupul Său, în pământ, acum două mii de ani; dar nu a fost să fie ca Însemn. Viața, Viața care era în Sânge, era Însemnul acum. Vă voi dovedi acest lucru, doar într-un minut, cu Biblia. Este Însemnul care trebuie să vină peste fiecare dintre noi, ca să arate că ne-am identificat cu Jertfa noastră, și că am îndeplinit cererea lui Iehova.

²⁶ Petru a spus, în Ziua Cincizecimii, „Pocăiți-vă, fiecare dintre voi, și fiți botezați în Numele lui Isus Cristos pentru iertarea păcatelor, și veți primi darul Duhului Sfânt. Căci făgăduința este pentru voi, și pentru copiii voștri, și pentru toți cei care sunt departe acum, în oricât de mare număr îi va chema Domnul Dumnezeu nostru.” Vedeți, nu o arată doar lor. „În oricât de mare număr îi va chema Domnul.”

²⁷ Sunt mulți care cred că sunt chemați. Dar toți pe care „Domnul” îi cheamă! „Pe cei pe care El i-a cunoscut mai dinainte, El i-a chemat; pe toți pe care El i-a chemat, El i-a justificat; pe toți pe care El i-a justificat, El i-a și proslăvit,” lucrul este deja stabilit.

²⁸ Și atunci când iei o persoană care nu crede că Duhul Sfânt este pentru ziua de azi, vedeți ce fac? Ei neagă Însemnul care este chiar simbolul că sunteți conectați cu Jertfa noastră. Vedeți ce vreau să spun? Este foarte simplu dacă priviți la asta în—în felul în care Dumnezeu o are scrisă acum. Sângele ne-a purtat și noi am fost...arată—simbolul Duhului Sfânt, care este Viața.

²⁹ Acum, viața animală nu putea veni înapoi în om, pentru că nu se potrivea, viața animală nu are suflet în ea. Viața umană are un suflet. Animalul nu știe că este gol. El nu deosebește binele de rău. El, el doar...El are un—un duh, dar nu un suflet. Acum, țineți minte, acum, sufletul este natura duhului, desigur.

³⁰ Acum observați, dar atunci când Viața Jertfei noastre, Isus Cristos, când Sângele Său a fost vărsat...El era Dumnezeu, îmbuteliat într-un Om. Acum, El a coborât de la a fi Iehova, ca să Se identifice ca ființă umană, ca să ia asupra Sa forma de

om, ca să ne identifice cu El. El era Mielul lui Dumnezeu. Iar în interiorul Lui, unde Sângele...

³¹ Acum știu că cineva spune, „El era de sânge Iudeu.” Îi auziți pe Iudei spunând asta. El nu era de sânge Iudeu și nici nu era sânge din Neamuri. El era Sângele lui Dumnezeu. El nu avea nici sânge Iudeu...El nu era nici Iudeu, nici din Neamuri. El era Dumnezeu. „O—o—o fecioară va zămisli.”

³² Acum, știu că mulți dintre voi și dintre Protestanți cred că ovulul era al Mariei. Și hemoglobina care vine, viața vine în celula de sânge. Pentru că, o găină poate să depună un ou, fără să fie cu pasărea mascul, nu va cloci, pentru că nu este fertil. Viața vine din fluxul sanguin, care vine de la sexul masculin. Dar în acest caz nu era un sex masculin, așa că, „viața din sânge,” trebuia să vină numai de la Dumnezeu, și El a creat o celulă de Sânge în pântecul Mariei. Dumnezeu Însuși, Însuși Creatorul, a creat o celulă de Sânge. Acum priviți. Ei spun, „Ei bine, a fost trupul. Maria a avut ovulul.” Nu, domnule. Ea nu era; fără ovul. Dacă era un ovul, nu poți obține sperma fără o senzație. Și dacă El, ea a avut o senzație, ce îl puneti pe Dumnezeu să facă?

³³ El a creat atât ovulul, cât și Sângele. Asta-i exact ce era El. „L-am pipăit pe Dumnezeu,” Biblia a spus. 1 Timotei 3:16, „Fără îndoială, mare este taina evlaviei: Dumnezeu a fost manifestat în trup. L-am pipăit cu mâinile noastre.” Acel trup era Dumnezeu. Cu siguranță, era. El era Dumnezeu întru totul, într-o formă de ființă umană.

³⁴ Acum, observăm în aceasta, că acea celulă de Sânge fiind spartă, asta L-a eliberat pe Dumnezeu. „Dumnezeu era în Cristos, împăcând lumea cu Sine.” Unde, nimeni altcineva nu putea să o facă, nimic altceva nu putea fi făcut; era nevoie de acel Sânge sfânt, El Însuși. Dumnezeu a trebuit să coboare și să devină om, să sufere Propria Sa lege. Dacă Isus era doar un profet, un om separat de Dumnezeu, atunci Dumnezeu este nedrept.

³⁵ Dacă aș putea spune, „Să moară fratele Grant pentru vreun păcat pentru care ar trebui să moară Billy,” sau altceva, o pedeapsă, aceea ar fi nedrept. Dacă aș avea propriul meu băiat care să moară pentru o pedeapsă pe care am pronunțat-o eu, tot nu este drept. Există o singură dreptate pe care o pot face, aceea: i să-i iau locul, dacă vreau să-l salvez.

³⁶ Și Dumnezeu a trebuit să se facă trup, ca să ia locul păcătosului; Dumnezeu manifestat în trup, nimic mai puțin decât Dumnezeu Însuși. Acum, iată-L aici, manifestat în trup, ca să ia păcatele lumii. Și El S-a identificat în noi, pentru ca noi să putem fi identificați în El. Vedeți care este scopul?

³⁷ Acum aflăm identificarea noastră cu Jertfa noastră, Viața Jertfei în noi, care este Duhul Sfânt. Când acea celulă a fost spartă, L-a eliberat pe Dumnezeu, L-a eliberat pe Dumnezeu, că

El a sfințit un popor cu Propriul Său Sânge și L-a pus din nou pe Dumnezeu în om. Dumnezeu în voi, Viața Eternă!

³⁸ Și orice cercetător grec știe că acest cuvânt, Viața Eternă, vine de la cuvântul Z-o-e, Zoe, care înseamnă „Propria Viață a lui Dumnezeu.” Așa este. Singurul mod în care puteți avea Viață, există o singură formă de Viață Eternă, și aceasta este Propria Viață a lui Dumnezeu în voi. Vedeți? Atunci aveți Viața Eternă, pentru că El este singurul Etern care există. Și noi suntem atributele gândurilor Sale, înainte de a exista măcar o întemeiere a lumii sau orice altceva. Toate acestea sunt doar gândirea Lui, iar noi suntem expunerea gândurilor Lui despre ceea ce era.

³⁹ Și El a trebuit să coboare ca să înlăture păcatul. Nimeni altcineva nu putea să o facă. Nu era nimeni vrednic să o facă. Nimeni nu putea să o facă în afară de El, și El a făcut-o.

⁴⁰ Și apoi, când acea viață a fost eliberată din acel trup, Omul, care era Fiul lui Dumnezeu (puterea Sa creatoare a făcut o clădire, ca orice antreprenor, a construit clădirea în care S-a mutat El, Însuși, Dumnezeu a făcut asta.), și apoi, când acea viață a fost luată, Sângele, chimia acestuia, s-a vărsat pe pământ, exact la fel cum al lui Abel cel *drept* s-a vărsat pe pământ, dar din acel Sânge a ieșit Duhul Sfânt al lui Dumnezeu, și Acesta a fost trimis oamenilor în Ziua Cincizecimii, ca să fie identificați cu Jertfa care a murit pentru ei. Nu există nici o altă cale în lume în care să o putem obține. Un Însemn sigur!

⁴¹ Priviți, dacă ați fi vinovați de moarte și ați ști că veți fi puși pe scaunul electric, și nu uitați, a respinge...

⁴² Dallas, ascultați! Să respingeți Sângele lui Isus Cristos, Însemnul Sângelui Său, dacă Îl vedeți și Îl respingeți, veți înfrunta Judecata cu Sângele Său pe mâinile voastre. Păcătos, membru al bisericii, țineți minte asta.

⁴³ Ce-ar fi fost dacă Lee Oswald ar fi putut, acele câteva zile, și acea sudoare în fața Curtii Supreme cu care a trebuit să se confrunte; și să știe, după uciderea Președintelui, că nu va exista nici măcar un strop de milă, cum trebuie să se fi simțit acel om! Trebuie să fi fost într-un lucru teribil. Nu a mai apucat să înfrunte asta, pentru că celălalt individ l-a împușcat. Dar gândiți-vă la a sta acolo, în fața unei Curtii Supreme furioase, cu sângele semenului vostru pe mâini, Președintele Statelor Unite! Acesta va fi un lucru blând, pentru voi, cei care treceți pe lângă Sângele lui Isus Cristos, când veți sta în fața instanțelor lui Dumnezeu. Transpirați când o știți. Oswald nu a putut face mai mult decât să plece din această viață pentru el, dar Dumnezeu vă îndepărtează Etern din Prezența Sa. Va fi un lucru teribil. Observați.

⁴⁴ Dacă ar trebui să veniți la tribunal, fiind vinovați, ați căuta cel mai bun avocat pe care l-ați putea găsi. Oricine ar face-o.

⁴⁵ Și orice om care se naște în lume, nu-mi pasă din cât de bună casă a ieșit, este vinovat de Sângele lui Isus Cristos până când nu acceptă iertarea acestuia. Și singurul mod în care știți că iertarea este corectă este atunci când Însemnul Se așează peste voi și aveți Însemnul.

⁴⁶ Observați, sunteți vinovați și ați căuta cel mai bun avocat pe care l-ați putea găsi ca să vă pledeze cauza. Și dacă m-aș duce la Judecata lui Dumnezeu, nu vreau nici un preot, nu vreau nici un om; vreau cel mai bun avocat pe care îl pot găsi ca să îmi pledeze cauza.

⁴⁷ Lasă-mă să-ți spun acest lucru, tie, prietenul meu Creștin. Avocatul nostru este și judecătorul nostru, și al nostru—judecătorul nostru a devenit avocatul nostru. Cazul este rezolvat atunci când primim iertarea Lui. Judecătorul Însuși a venit jos și a devenit avocatul, iar avocatul și judecătorul este aceeași Persoană. Dumnezeu a devenit om, ca El să justifice pe om prin Propria Sa moarte pe care El a pus-o asupra lui. Aleluia! Asta înseamnă, „Lăudat să fie Dumnezeul nostru!” El merită toate laudele. Judecătorul și avocatul nostru este aceeași Persoană.

⁴⁸ Duhul Sfânt este Însemnul că noi am fost iertați. Cazul este închis. Pentru fiecare bărbat și femeie care a primit cu adevărat botezul Duhului Sfânt, el a fost judecat, el este identificat cu avocatul lui, cu judecătorul lui, cu jertfa lui, iar Însemnul pe care îl are în posesia sa arată căci călătoria lui este plătită spre Glorie. Amin. Totul s-a terminat. El deține acel Însemn. Este al lui, botezul Duhului Sfânt, care este mărturia învierii lui Isus. Amin. Credeți asta? [Adunarea spune, „Amin.”—Ed.] Aceasta este identificarea voastră, dețineți Însemnul.

⁴⁹ Acum, dacă nu aveți acel Însemn, nu veți veni înăuntru. Trebuie să aveți Însemnul. Acesta este prețul cerut, „Când văd sângele, sângele este însemnul. Când văd sângele, voi trece peste voi.” Trebuie să aveți Însemnul. Dacă nu-l aveți, ei bine, nu veți merge. Voi trebuie să aveți Însemnul.

⁵⁰ Dacă însemnul nu era afișat, însemnul nu era arătat acolo, nici măcar legământul nu era în vigoare. Voi ziceți, „Ei bine, acum, frate Branham, acum așteaptă doar un minut.” Este exact așa.

⁵¹ Însemnul era mai presus de legământ. Pentru că Israel avea un legământ să fie circumcis, și orice Iudeu putea să iasă și să arate oricărei persoane, „Pot să vă dovedesc că sunt circumcis, sunt Iudeu, sunt circumcis conform poruncii lui Iehova,” dar totuși asta nu-l absolvea dacă acolo nu era și însemnul. El trebuie să expună însemnul. Înțelegeți? [Adunarea spune, „Amin.”—Ed.] El...Însemnul trebuie să fie acolo, oricum. Și dacă ești în legământ...Dacă vreun Iudeu ar fi spus, „Nu pun nici un sânge pe ușa mea, pot dovedi că sunt un Iudeu din legământ,” Îngerul morții îl lua. Nu contează cât de loial era, cât era un membru

al bisericii, cât de multă zeciuială dădea, cât de mult spunea că credea în Iehova; Iehova cerea acel însemn.

52 Și El o face și astăzi. Trebuie să fie. Trebuie să fie, „Căci nu există o altă cale sub Cer, nici un alt nume dat, nici o altă cale,” indiferent cât de bun, cât de loial. Acel Însemn trebuie să fie acolo, și expus.

53 „Sângele,” spuneți, „ei bine, am ucis mielul și l-am pus într-un vas. L-am pus aici în spate.” Nu asta a spus El. Trebuie să fie pe pragul de sus și pe locul ușii. Trebuie să fie afișat.

54 Și viața voastră trebuie să arate că Însemnul este în voi. Oh, voi, Penticostalii, ce e cu voi? Părul scurtat, fețele vopsite, bărbații, glume murdare și alte lucruri, unde este acea expunere Sângele Domnului meu Isus Cristos este Însemnul Duhului Sfânt? Voi, aveți o formă de evlavie, și numiți „vrăjitorie” și orice altceva, lucrările lui Dumnezeu, „vrăjitorie.” Cum afișați un însemn?

55 Ei spun, „Eu sunt Penti-...” Nu-mi pasă ce ești. „Eu sunt Baptist. Eu sunt Pres-...” Nu-mi pasă ce ești. Acel Însemn trebuie să fie acolo. Dumnezeu Îl cere, și nimic altceva în afară de asta.

56 Voi ziceți, „Ei bine, eu am un doctorat.” Nu-mi pasă câte diplome ai. Dumnezeu cere acel Însemn, și numai Acela. Este un semn că drumul tău este plătit. El nu-ți va lua acreditările tale sau altceva. El trebuie să aibă acel Însemn.

57 Șoferul de autobuz spune, „Hei, stai puțin, acesta nu este biletul meu.”

58 Omul de la avion spune, „Ei bine, tu du-te afară acolo acum.” Un bilet este un însemn. Te duci acolo și îi spui pilotului, „Hei, vreau să mă urc în avionul tău. Cât costă?”

„Du-te înăuntru și ia-ți biletul.”

„Oh, o să-ți plătesc ție.”

59 „Eu nu pot să accept. Nu te urci în avionul meu până nu mergi să plătești prețul și să iei biletul. Eu vreau biletul.”

Tu spui, „Ei bine, am fost la școală. Am făcut *asta*. Eu...”

60 Nu-mi pasă ce ai făcut, trebuie să ai Însemnul sau nu te urci în avion. Amin și amin. Nu puteți vedea asta? Dumnezeu cere acel Însemn. „Când văd sângele, și voi trece peste voi numai când văd însemnul.”

61 Nu era afișat, legământul nici măcar nu era în vigoare. Un Iudeu putea absolut să zică și să se dovedească a fi un—a fi un Iudeu circumcis, putea să-i scoată pe frați afară și să spună, „Uitați aici, eu sunt circumcis.” Asta nu însemna nimic.

62 Spuneți, „Sunt Metodist. Sunt Baptist. Sunt Penticostal. Eu sunt *aceasta*. Eu sunt *aceea*.” Asta nu înseamnă nimic.

63 Voi trebuie să aveți Însemnul. Iar când Însemnul vine, El mărturisește despre Cristos. El a spus că așa va fi. Și Cristos este Cuvântul. Și cum poți nega că Biblia este adevărată, o parte din Ea, și totuși să spui că ai Însemnul, când Însemnul este mărturia lui Isus Cristos? Vedeți, iată ce mă întreb.

64 „Oh,” ziceți, „eu nu cred, cred că zilele minunilor...” Oh, atenție, nu există nici un Însemn acolo. Însemnul punctează fiecare Cuvânt cu un „amin,” totul, pentru că este Dumnezeu Însuși. Vedeți? În regulă.

65 Dar dacă Însemnul nu era acolo, legământul nu era în vigoare. Era anulat. La fel acum! Indiferent cât—cât de mult spuneți, cât de mult ați spune, „cred fiecare Cuvânt din Biblie,” spuneți, „frate Branham, eu—eu pot să îți citez jumătate din acea Biblie, toată Biblia, pe de rost. Cred fiecare părticică din Ea.” Asta e bine. Și Satana crede la fel. Aha. Este nevoie de Însemn!

66 „Ei bine, frate Branham, am peretele meu plin de diplome. Sunt un Licențiat în Arte, am o diplomă de doctor și un L.L.D. în latină. Și, oh, am scris cărți. Am făcut asta. Am făcut de toate. Am—am făcut toate aceste lucruri.” Mie nu-mi pasă. Toate astea sunt în regulă, dar totuși trebuie să aveți Însemnul. Însemnul, totuși Însemnul este necesar!

67 Ziceți, „Sunt un student la Biblie. Sunt o—sunt o persoană bună. Sunt *aceasta, aceea*.” Asta ar putea fi bine, toate astea sunt bune, dar totuși trebuie să aibă Însemnul!

68 Acum, moartea era gata să lovească Egiptul în orice moment, și la fel este moartea gata să lovească națiunea acum, în orice moment.

69 Anna Jeanne, mă simt ceva asemănător cu tatăl tău, a făcut o remarcă odată. Întotdeauna mi-a plăcut asta. El a spus, „Știi, această națiune, cu aceleași păcate, dacă Dumnezeu lasă ca America să scape cu ceea ce face ea, El va fi obligat moral să reînvie Sodoma și Gomora și să le ceară scuze, pentru că le-a ars.” Și așa este.

70 Amintiți-vă, Israel a plătit pentru fiecare păcat pe care l-a făcut, și la fel vom face și noi. Cât de lejeri devenim? Strângeți armura! Întoarceți-vă la Dumnezeu, biserică! Nu spun aceste lucruri ca să fiu diferit. Vi le spun ca un avertisment. Credeți!

71 Moartea era gata ca să lovească. Dumnezeu le-a arătat harul Său și îndurarea Sa, prin puteri și semne și minuni (așa a făcut El și astăzi înainte să scoată afară Biserica), totuși ei nu au dorit să se pocăiască și să creadă mesajul.

72 Vedeți, a fost un mesaj chiar înainte de scoaterea afară din biserică. Întotdeauna trebuie să fie. La fel și acum. Fiecare întâmplare spirituală este un semn de la Dumnezeu. Credeți asta? [Adunarea spune, „Amin.”—Ed.] Ca Mesajul, este un semn și apoi Mesajul urmează semnul. Dumnezeu i-a spus lui Moise,

a spus, „Dacă ei nu vor crede glasul primului semn, poate că vor crede glasul celui de-al doilea semn.”

⁷³ Acum, când vedeți semne care se întâmplă și nu există niciun mesaj în spatele lor, doar aceeași școală veche de teologie și așa mai departe, asta nu era de la Dumnezeu. Dar acolo unde este arătat un semn, un Mesaj îl urmează. Acum priviți. Isus a venit pe scenă...

⁷⁴ Vă asurzesc? Sau oricine care este la acest microfon de aici, sună ca un ecou. Poate că este un pic cam tare. Vreau să înțelegeți.

⁷⁵ Când Isus a venit pe scenă, El nu a spus prea multe oamenilor, toți Îl voiau în propria biserică. „Oh, acest tânăr Profet, suntem atât de fericiți că Îl avem.” El vindeca bolnavii. „Oh, slavă lui Dumnezeu. Dumnezeu a ridicat un Om mare printre noi.” Asta era bine. Așa că într-o zi s-a ajuns la un punct în care...Acesta a fost semnul Lui.

⁷⁶ Isaia 35 a spus că va fi un semn. „Șchiopul va sări ca un cerb,” și așa mai departe, „orbii vor vedea.” A fost un semn.

⁷⁷ El și-a arătat semnul Lui ca Mesia, și așa mai departe. Și ei, mulți dintre ei, au spus, „Da, aș putea accepta asta.” Ei bine, acum, dacă acela a fost un semn, trebuie să existe un glas al aceluși semn. Care a fost glasul din spatele lui? Când El a început să învețe doctrina Sa și să-i numească o adunătură de șerpî în iarbă. El nu a mai fost popular de atunci încolo, vedeți, când glasul a venit cu semnul. Semnul a mers primul.

⁷⁸ Moise a coborât în Egipt cu un semn. Și și-a aruncat jos toiagul, s-a transformat într-un șarpe. Acela a fost semn. Dar, după un timp, glasul a venit cu semnul. Atunci a fost altceva. Vedeți, ei nu vor asta. Glasul, trebuie să fie, să urmeze un semn. Și nici într-un alt timp nu putea să vină decât în acel timp, pentru că era timpul ca Scripturile să se împlinescă. Urmăriți ce i-a spus El, în rugul aprins, „Am văzut gemetele și le-am auzit de la poporul Meu, și am văzut suferințele lor cauzate de ispravniciei din Egipt, și Îmi amintesc de făgăduința pe care i-am făcut-o lui Abraham.” Au trecut patru sute de ani și El i-a spus lui Abraham că ei vor fi acolo jos. Vedeți, nu putea să fie în alt timp. Moise trebuia să vină exact în acel timp.

⁷⁹ Marele ceas al lui Dumnezeu ticăie perfect. Nu va fi cu un minut mai repede sau cu un minut mai târziu. Va fi exact la timp. Ei bine, așa că, vedeți, totul mergea exact cum trebuie, nu putea veni în alte vremuri.

⁸⁰ Nici aceste lucruri nu puteau veni în alte vremuri. Acest lucru nu putea să vină în zilele lui Luther. Nu ar fi putut veni în zilele lui Wesley. Zilele Bapțiștilor sau ale Metodiștilor, în zilele lor, nu ar fi putut veni. Trebuie să vină acum. Israel trebuie să fie o națiune. Bisericile trebuie să fie așa cum sunt acum. Trebuia să existe un al treilea mesaj, o a treia epocă a bisericii. Trebuia

să existe o Laodicea. Nu se putea forma până când nu au venit Penticostalii și și-au pușcat dopul lor de călț, și au ieșit și s-au organizat și au făcut ceea ce au făcut. Atunci trebuie să vină, atunci vine Domnul, când ei Îl dau afară din biserică. El este Cuvântul.

⁸¹ Le este frică să conteste acel Cuvânt oriunde. Ei păstrează o liniște teribilă în legătură cu El, dar totuși se agită în legătură cu acesta.

⁸² Chicago, aici, nu cu mult timp în urmă, când Domnul mi-a dat o vedenie. Aveam trei sute de slujitori acolo. Am spus, „Acum știu ce ați...” despre sămânța șarpelui și așa mai departe, Am spus, „unul dintre voi să-și ia Biblia și să vină să stea lângă mine și să dezmință.” Cel mai tăcut grup pe care ați auzit vreodată. Am spus, „Atunci să nu vă mai luați de mine.” Vedeți, este în afara școlii lor de gândire.

⁸³ Totuși, ei spun, „Fratele Branham este un profet când este uns, dar când ungerea nu mai este pe el, oh, nu știu.” Ce... Dacă nu-i asta cumva un semn al unui—unui—unui—unui teolog confuz! Chiar...

⁸⁴ Cuvântul *profet* înseamnă „un descoperitor Divin al Cuvântului.” Cuvântul Domnului a venit la profeti. Așa era identificat Isus. Și au spus după înviere, ei au spus, „Noi știm că El era un profet al lui Dumnezeu,” vedeți, „niciun om nu ar putea face aceste lucruri dacă Dumnezeu nu ar fi cu el,” apoi nu au vrut să accepte mesajul Lui. Nu au vrut să-l accepte pe Ioan, și el era un profet. Nu au vrut să-l accepte pe Ilie, niciunul dintre ceilalți, și ei aveau descoperirea Divină.

⁸⁵ Cuvântul, cuvântul Englezesc, *profet*, cuvintele Englezești pot însemna orice, înseamnă „un predicator.” Dar când spui *profet*, din vechea Biblie, însemna „un văzător.” Și acreditările lui au fost că, ceea ce el a spus s-a împlinit, și acela era un semn că el era un profet; și el, de asemenea, acela a fost semnul că el avea descoperirea Divină a Cuvântului scris. Și apoi Dumnezeu confirmând lucrul acesta, în urma lui, l-a dovedit.

⁸⁶ Cum? Ei bine, doar trebuie să fie în acest fel, asta-i tot. Nu există nici o cale de a ocoli asta. Dumnezeu a spus că va fi în acest fel, și iată-vă. Dar iată-l astăzi, vedeți, acel Însemn trebuie să fie acolo, care identifică acel Cuvânt și îl face exact adevărat. Apoi cum El a făgăduit pentru, cum a pregătit El tot poporul Lui al țării făgăduite, acum, când El avea să aibă acest exod, care era o tipizare.

⁸⁷ Acum voi încerca să ies în alte cincisprezece, douăzeci de minute, cu Mesajul. Observați cu atenție acum, vreau să prindeți asta, pentru că s-ar putea să nu vă mai văd niciodată, vedeți.

Observați, acum priviți cum El Și-a pregătit poporul.

⁸⁸ Câți știu că El nu Își schimbă niciodată căile? El nu o face niciodată. [Adunarea spune, „Amin.”—Ed.] El este...acum uitați-vă prin Biblie și vedeți dacă El a schimbat vreodată. Nu, domnule.

⁸⁹ Cum a pregătit El poporul? Mai întâi, El a trimis un profet cu un semn, care a fost Moise. Așa este? [Adunarea spune, „Amin.”—Ed.] Și semnul avea un mesaj, un mesaj să „se pregătească,” ei urmau să iasă spre țara care a fost făgăduită. Apoi El a avut identificarea, a acestui profet, că o Lumină era deasupra lui. Un Stâlp de Foc urma acest profet, știm asta, a mers prin pustie cu Moise. Înțelegem asta. Și apoi El le-a dat un însemn ca asigurare că ei nu ar fi trebuit să fie speriați, toți supărați și agitați; unde El a spus, „Când Eu văd acel însemn, voi trece peste voi.”

⁹⁰ Priviți cum a făcut El acum. El a pregătit mai întâi un semn, un mesager, un mesaj identificat, identificarea mesagerului și un însemn ca asigurare că drumul a fost plătit. Ei se îndreaptă spre țara promisă.

⁹¹ Același lucru a făcut El astăzi! Ce a făcut El? El ne-a trimis Duhul Sfânt. Duhul Sfânt este Mesagerul, și identificarea Scripturală a Lui însuși Îl identifică printre noi, același ieri, astăzi și în veci. Iar Însemnul este garanția. De ce ne este frică? Biletul nostru este deja plătit și suntem identificați cu Jertfa noastră. El nu te poate refuza. El a făgăduit acest lucru. Noi suntem identificați.

⁹² Israelul ieșind din Egipt, așa cum am spus, este ca și Mireasa care iese din biserică. Când Moise și-a început slujba, Israelul s-a adunat cu toții în Gosen, pentru rugăciune și închinare, exact, veniți din toate părțile Egiptului. Așa va face Mireasa, va ieși din toți Unitarienii, Dualiștii, Trinitarii și din toate celelalte tipuri. Va ieși. Trebuie să iasă. Acum citim aici în Evrei...Noi acum, primul lucru la care trebuie să ne gândim, vine din toate părțile, „Ieșiți din mijlocul necredinței.” Acum, Duhul Sfânt a promis să cheme asta în zilele de pe urmă, „Ieșiți din mijlocul necredincioșilor.” Observați.

⁹³ Aflăm în Evrei 10:26, am notat aici, spune așa, „Dacă păcătuim cu voia după ce am primit cunoștința Adevărului, nu mai rămâne nicio jertfă pentru păcat,” vedeți, dacă tăgăduiți cu bună voie.

⁹⁴ Acum, dacă observați, ce pot să spun aici, dacă îmi dați voie o clipă până când voi face această ilustrație. Am putut simți în Duhul, nu a fost primit bine. Vedeți? Observați.

⁹⁵ Aici sunt Evreii, ei sunt pe drumul lor de ieșire. Dumnezeu a ales doisprezece oameni, adică Moise, prin mâna lui Dumnezeu, să meargă dincolo și să iscodească țara; și să se întoarcă, să aducă un însemn al țării. Și când au ajuns acolo, zece dintre ei erau speriați de moarte. „Păi,” au spus, „acei Amaleciți de acolo, noi

arătăm ca niște lăcuste față de ei.” Iosua și Caleb s-au întors, aducând dovada, „Noi o putem face!”

⁹⁶ Vedeti, aceia sunt credincioșii marginali. Ei vin prin aceste elemente diferite, și prin biserică, și prin aderarea la biserică, și prin botezuri și forme. Dar când se ajunge chiar la a trece dincolo ca să obțină Însemnul, dovada că Țara este acolo, că Viața... Isus Cristos nu este mort. Este o altă dimensiune. El trăiește în ea. El este cu noi, El este acum în noi. Când vine vorba de asta, „ah,” ei nu puteau să creadă asta. Asta era prea mult, vedeți. Și ei s-au întors, și ei, fiecare dintre ei, au murit în pustie, niciunul dintre ei nu a trecut dincolo. Și, vedeți, dacă noi tăgăduim, noi, Metodistii, Bapțiștii, Presbiterienii!

⁹⁷ Sper că vechiul meu învățător stă aici astăzi. Doctorul Roy E. Davis, mulți dintre voi îl cunoașteți, chiar aici, la Fort Worth, el poate că este prezent aici. Îmi amintesc că am discutat aceste lucruri, cu mulți, mulți ani în urmă. El m-a botezat în credință, o biserică Baptistă Misionară.

⁹⁸ Și priviți, aici, acum, dacă noi...dacă—dacă venim până la acea graniță, spunem, „Ei bine atunci, slavă lui Dumnezeu, am vorbit în limbi, aleluia!” Nu este asta. Dacă puteți spune, că nu credeți ceva din acest Cuvânt, este ceva în neregulă cu experiența voastră. Vedeti?

⁹⁹ Veniți chiar până la Țară și vedeți că este acolo. Vedeti că Isus a înviat. El este printre noi. Auziți Cuvântul care urmează mesajul și totuși nu-L credeți, știți ce se întâmplă? Atunci ei au murit chiar în pustie. „Dacă păcătuim cu voia după ce am primit cunoștința Adevărului, nu mai rămâne nici o jertfă pentru păcat.” Asta ne spune Cartea Evreilor.

¹⁰⁰ Și acum, priviți, pe măsură ce vedem marile semne ale timpului sfârșitului pe pământ, pe care El le-a făgăduit, cu atât mai mult ne avertizează că timpul este aproape. Nu mai fiți necredincioși. Veniți împreună. Ar trebui să ne iubim unii pe alții și să credem, și să ne separăm de lume.

¹⁰¹ Observați, ei nu trebuiau doar să se adune și să vorbească despre mesaj. Trebuiau să intre în el, să intre sub sânge. Nu să vină să spună, „Știți, Moise ne-a spus, mesagerul, a spus, el ne-a spus că trebuie să avem sânge. Ce părere aveți despre asta, băieți?” Nu era vorba de asta. Ucideți mielul, și puneți sângele acolo sus!

¹⁰² Putem să venim și să stăm și să fim de acord cu Cuvântul, și cu orice altceva, dar să nu avem acel Însemn, la ce ne folosește? La nimic bun. Intrați sub Acesta. El nu a fost responsabil pentru nimeni în afară de sub acel sânge. Și El nu este responsabil pentru nimeni, astăzi, în afară de sub Însemn.

¹⁰³ Întreaga familie, în siguranță numai atunci când se afla sub însemn, iar însemnul era expus. Întreaga familie! Credeți asta?

[Adunarea spune, „Amin.”—Ed.] Astăzi ar trebui să ne amintim asta, oameni buni. Copiii noștri!

¹⁰⁴ Și această adolescență a prostiilor și a rock-and-roll-ului, și a lucrurilor prin care trecem, și toți acești Beatles și gândaci aici, și știți că toate acestea sunt reprezentate aici în Cartea Bibliei? Spune asta în Apocalipsa. Cu siguranță, așa este. Cum oamenii, ei, ei sunt—ei sunt...ei, ei, vedeți, ei, ei nu sunt...Ei sunt morți. Ei nu pot învia. Nu au fost niciodată Eterni. Ei nici măcar nu au fost în Gândire, așa că vor pieri. Vor fi terminați pentru totdeauna, complet anihilați. Ei vor fi pedepsiți pentru eoni de timp, pentru ceea ce au făcut, dar tot ceea ce a avut un început are un sfârșit.

¹⁰⁵ Este ceea ce nu are început, nu are sfârșit. Există o singură formă de Viață Eternă. O singură formă de Viață Eternă, pentru asta ne străduim. Observați.

¹⁰⁶ Iosua, capitolul 2 din Iosua, prostituata credincioasă din Neamuri a auzit, și familia ei, și i-a adus sub funia cărămizie, care era un însemn de la mesagerii lui Iosua. Îngerul distrugător al lui Dumnezeu a onorat acel însemn, și numai acela, în acea cetate. Acolo era cerința lui Dumnezeu, prin slujitorii Săi, că Dumnezeu a cerut acest însemn, și acela a fost singurul. Numi pasă dacă era primarul orașului, dacă era cel mai sfânt om din oraș, dacă intrau în cea mai mare biserică din oraș, totul în cetate a căzut în afară de acea casă. Dumnezeu, a onorat doar acel însemn.

¹⁰⁷ Observați, Ierihonul a auzit că Dumnezeu făcea lucruri mari, dar ei nu au luat în seamă avertismentul.

¹⁰⁸ La fel și oamenii de astăzi aud ceea ce a făcut Dumnezeu în ultimii câțiva ani, dar nu iau aminte la asta. Această mare putere a harului și a semnelor, așa cum El a făgăduit, „Cum a fost în zilele Sodomei, așa va fi.” Cum a făgăduit El că va fi acel lucru! Priviți ce a avut loc în Sodoma. Amintiți-vă, acolo a fost semnul Sodomei. Dar mesagerul, din Maleahi 4, trebuie să „întoarcă inimile oamenilor înapoi la părinți, părinții penticostali, înapoi la Biblie.” Nu mai poate fi în plus la Biblie, ceva altceva. Aceasta este întreaga descoperire a lui Dumnezeu.

¹⁰⁹ Și cineva spune, „Ei bine, eu cred în partea *asta*, nu știu ce să cred despre Aceea.”

¹¹⁰ Adevăratul mesager al lui Dumnezeu vă reîntoarce la întregul Lucru! Vedeți? Observați, asta face Duhul Sfânt, vă aduce înapoi la fiecare Cuvânt al lui Dumnezeu.

¹¹¹ Harul Său a fost arătat, judecata Sa era următoarea. Probabil că se credeau în siguranță în clădirile lor denominaționale mari și grozave pe care le aveau acolo în Ierihon, dar au aflat că nu a funcționat.

¹¹² Trebuie să fi fost unii dintre cei...poate că au intrat acolo cumva, au fost vreo doi băieți care au intrat acolo, și li s-a spus să aducă împreună toată sămânța predestinată. Și ea a adus... și și-a folosit casa ca biserică și a primit mesagerii; și apoi i-a adunat pe toți cei din orașul ei, care voiau să creadă, sub însemn.

¹¹³ O singură femeie în toată acea mare economie! O femeie mică, și ea de faimă proastă, probabil excomunicată din toate bisericile din oraș, dar ea a crezut acel mesager. Și acel mesager a lăsat însemnul, semnul, și Dumnezeu a onorat însemnul. La fel este și astăzi. Amintiți-vă doar că, atunci când mânia lui Dumnezeu distrugătorul care a venit, acel sistem mare a căzut, însemnul i-a păstrat casa în siguranță. Nu pentru că ea era o femeie bună; pentru că ea a avut credință și a aplicat însemnul.

¹¹⁴ Acum ce-ar fi dacă ea ar fi spus, „Da, aceia au fost oameni buni, cu siguranță mi-a plăcut mesajul pe care l-au transmis, dar, sincer, sună cam prostesc să am acea funie atârnată la fereastră, eu doar o voi trage înăuntru”? Ar fi căzut. Ar fi căzut. Dumnezeu a onorat numai însemnul, la fel cum însemnul vieții este în Egipt.

¹¹⁵ Iosua era un simbol al lui Isus, pentru că *Iosua* înseamnă „Iehova-salvator.” El era o tipizare al lui Isus, a fost credincios față de semnul însemnului pe care îl predicase mesagerul său. Iosua a rămas credincios față de acel semn al însemnului. Toți cei de sub el au fost salvați, în Egipt. Toți de sub el au fost salvați, în Ierihon.

¹¹⁶ Sângele Mielului este o tipizare astăzi al Însemnului, că Duhul Sfânt este Însemnul de astăzi. Toți cei de sub Acesta sunt în siguranță. Toți cei dinafara Lui nu sunt în siguranță. În Evrei 13:10 și 20, El este numit „legământul veșnic.” Vechiul legământ era un lucru, acesta este cel Nou, acesta este „legământul veșnic.”

¹¹⁷ Dumnezeu, făgăduințele legate de Sângele lui Dumnezeu, ne fac liberi de păcat și de rușine, și diferiți de restul lumii. Nu trebuie să vă îmbrăcați diferit; oricine se poate îmbrăca diferit. Trebuie să fiți, pe dinăuntru, diferiți. Viața este în interior; nu îmbrăcatul, purtarea. „Împărăția lui Dumnezeu nu este carne și băutură, sau purtarea de haine; ci este îndelunga răbdare, bunătate, blândețe, răbdare, în Duhul Sfânt.”

¹¹⁸ Acum, făgăduințele eliberează de păcat, arată că Dumnezeu nu a—nu a recunoscut păcatul vostru. David a spus, „Ferice de omul căruia nu-i ține Dumnezeu în seamă păcatul.” Și Dumnezeu nu va atribui niciodată păcatul peste acel Însemn, pentru că Însemnul este semnul plătit că Dumnezeu l-a primit deja. Și voi aveți însemnul pentru asta, pre...credința voastră l-a cumpărat. Și voi aveți prețul de cumpărare al răscumpărării voastre în trupurile voastre, ca să vă închinați Lui și să arătați făgăduințele și puterea Lui.

¹¹⁹ *Noul Testament* înseamnă „noul legământ.” *Sângele* înseamnă „Viața.” Noul Testament este testamentul Duhului Sfânt, Duhul Sfânt dând mărturie pentru ce Isus Cristos a înviat din morți, a arătat că Isus a îndeplinit fiecare cerință pentru noi și că este viu astăzi. Însemnul dovedește că El este viu pentru a Se identifica cu noi, conform făgăduinței Sale. Acum, cum poate un om să citească Biblia și să vadă că El a făgăduit, și să-L vadă pe Cristos revenind în aceste zile din urmă în forma Duhului Sfânt și să Se identifice viu? Acesta este Însemnul. Acesta este semnul. Acesta este prețul plătit.

¹²⁰ Să nu vă bazați niciodată pe o senzație oarecare. „Am simțit flori care mi-au străbătut spatele. Și—și eu—eu am mirosit ceva; am văzut niște sânge în mâinile mele,” sau niște ulei. Sau— sau, „Mi-am câștigat Diploma de Licență.” Sau, „Am dansat în Duhul. Am strigat. Am vorbit în limbi.” Acele lucruri ar putea fi în regulă. Nu am nimic împotriva lor, dar nu despre asta vorbesc.

¹²¹ Vorbesc despre identificarea Însemnului, Isus Cristos, înviat și în noi acum, identificându-Se, pentru a-Și revendica Cuvântul făgăduit în această zi. Amin. Atunci voi și Cristos sunteți una. Dumnezeu și Cristos sunt una. „În acea zi, veți ști că Eu sunt în Tatăl, Tatăl în Mine; Eu în voi și voi în Mine.” Iată-L pe Dumnezeu manifestat în trup omenesc, arătându-Se viu, după două mii de ani. Acesta este Însemnul.

¹²² Dacă nu sunteți înăuntru, intrați foarte repede, prieteni. S- ar putea pentru totdeauna să fie prea târziu. Noi nu știm.

¹²³ Arată Prezența Lui, Noul Testament, Sângele. Și este viu acum, producând adevăriri. Și pentru că El este, avem dreptul la tot ceea ce a plătit El pentru noi. Un bărbat care a primit botezul Duhului Sfânt, sau o femeie care a primit botezul Duhului Sfânt, are un drept la tot ceea ce Isus a plătit pentru noi, căci acela este semnul pe care îl avem. Aceasta este puterea de achiziție.

¹²⁴ Să zicem, de exemplu, că spuneți, „Ei bine, frate Branham, ce vrei să spui?”

¹²⁵ Iată, ca să o lămuresc acum, și vreau ca voi, cei bolnavi, să înțelegeți asta. Priviți, dacă aș muri de foame și aș ști că o pâine, să zicem, costă 25 de cenți, și vine un frate și spune, „Iată 25 de cenți, frate Branham. Tu mori de foame; ia acești 25 de cenți.” Acum, știți, pot fi la fel de fericit cu acei 25 de cenți în mână ca și cum aș fi cu pâinea în mână, pentru că am prețul de cumpărare. Am însemnul care cumpără pâinea. Și chiar acolo este pâinea; și singurul lucru, țin în mână însemnul, moneda care cumpără pâinea, pot fi la fel de fericit cu însemnul ca și cu pâinea.

¹²⁶ Acum, dacă ai botezul Duhului Sfânt, acesta este Însemnul că ai fiecare lucru răscumpărător pentru care a murit Isus, îți aparține, este în mâna ta. Ți-e teamă să îl revendici?

¹²⁷ Dacă îl pun în buzunar și spun, „Ei bine, nu știu dacă pot cumpăra pâinea aceea sau nu,” voi muri de foame. Dar țineți

minte, negustorul spune, „Am o singură cerință, d-le Branham. O monedă de douăzeci și cinci de cenți și poți avea pâinea.” O am! Amin. Asta rezolvă problema.

¹²⁸ Acesta este motivul pentru care nu vedem atât de multe lucruri făcute astăzi, Însemnul nu este arătat, adevăratul Însemn. Oh, avem tot felul de falsuri, dar mă refer la adevăratul Însemn.

¹²⁹ Priviți, atunci când realizăm și prezentăm Însemnul, Viața de care a fost nevoie pentru Însemn, Sângele vorbește pentru noi. Amintiți-vă, Sângele legământului a fost recunoscut cu Însemnul, iar Cuvântul ne asigură de făgăduință. Însemnul este semnul că plata este făcută pentru noi.

¹³⁰ Acum, dacă nu sunteți incluși în asta, ei bine, desigur, nu veți primi niciodată nimic; doar treceți printr-un rând de rugăciune, mergeți înapoi afară; mergeți până la altar și vă uitați în sus, apoi ieșiți înapoi.

¹³¹ Dar, oh, frate, când acel Însemn este odată pus în a ta—a ta—inima ta, și știi că este vorba de învierea lui Isus Cristos în tine, ceva se întâmplă. Nu există nimic care să te întoarcă. Știi unde îți este locul. Supunerea deplină față de întregul Cuvânt al lui Dumnezeu vă dă dreptul la Însemn, și nimic altceva. „Ferice de cel care împlinește toate Poruncile Lui, ca să poată avea drept la Pomul Vieții.”

¹³² Deci, când ne rugăm, trebuie să avem Însemnul pe care să-l prezentăm împreună cu rugăciunile noastre. Acum, nu ratați să prindeți asta. Când vă rugați, trebuie să aveți Însemnul ca să îl țineți deasupra rugăciunii voastre; dacă nu aveți, continuați să vă rugați până când vine Însemnul, pentru că nu vi sa făgăduit să primiți asta. Vedeti, trebuie să aveți acest Însemn mai întâi; acesta este prețul de plătit, credința voastră de a crede.

¹³³ Acum, semnul ascultării depline. Frica a dispărut. Pavel ne spune că, „Sângele vorbește lucruri mai bune.”

Spuneți, „Sângele vorbește?” Da, Sângele vorbește.

¹³⁴ În Geneza 4:10, aflăm că Dumnezeu a spus că—că a lui Cain...sau, „sângele lui Abel a vorbit din pământ.” Aflăm în Evrei 12, că, „Sângele legământului lui Cristos vorbește lucruri mai bune decât cel al lui Abel.” Vedeti? Aflăm că, Sângele într- adevăr vorbește, El vorbește în numele vostru. Viața care este în voi vorbește din Sângele vărsat. Amin. O, frate! Aș vrea ca toată lumea să vadă asta. Vedeti? Dacă puteți vedea ce este, este Viața care este în voi. Vedeti, acel Sânge vă identifică cu El. Este Însemnul. ...Ce este, Sângele a fost vărsat pentru voi; voi ați acceptat și Viața a intrat în voi. Aveți Însemnul, care este Duhul Sfânt.

¹³⁵ Atunci, când ne rugăm, trebuie să avem Însemnul pe care să-l prezentăm împreună cu rugăciunile noastre, așa cum am

spus, și acum să credem pentru noi înșine și să aplicăm Însemnul la întreaga familie, ca în Egipt, Ierihon, sau fie în Fapte 16:31. Aflăm că Pavel i-a spus sutașului Roman, a spus, „Crede tu, și toată casa ta va fi mântuită.” Aplică-L la familia ta. Dacă ai un fiu nemântuit, pune Însemnul chiar deasupra lui, spune, „Doamne Dumnezeule, îl pretind.” Rămâi chiar acolo. Dacă ai o mamă sau o persoană iubită care e pierdută, pune acel Însemn pe ei, spune, „Doamne Dumnezeule, îl pretind.”

¹³⁶ Scoate afară, toate gunoaiile lumești, din casa ta, pregătește-te pentru Acesta. Arde-ți pantalonii scurți. Aruncă-ți mesele de cărți. Scapă de țigările tale. Aruncă-ți necredința și actele tale bisericești în coșul de gunoi, acolo unde le este locul. Amin. Atunci te pregătești. Apoi ce faci? Apoi aplică Însemnul în rugăciune, cu dovezi reale, cu credință reală. Aplică-L, aplică-L cu încredere. Când aplici Însemnul, ști că ești curățit. „Dacă inimile noastre nu ne osândesc, atunci avem cererea noastră.”

¹³⁷ Atâta timp cât voi, oameni buni, faceți lucrurile care sunt greșite, cum veți cere lui Dumnezeu să facă ceva pentru voi când știți că sunteți greșiți? Acesta este motivul pentru care doar ne clătinăm înainte și ne clătinăm înapoi. Nu spun asta ca să vă rănesc. Spun asta pentru a îndrepta, pentru a îndrepta lucrurile. Cum veți construi pe cenușa unei Sodome și Gomore? Întoarceți-vă!

¹³⁸ Asociațiile și slujitorii i-au lăsat pe oameni să facă orice, și să scape ușor, și doar le trec numele într-un registru și îi numesc *aceasta, aceea și cealaltă*, când este o dizgrație. Și s-a ajuns ca credința să fie ceva care nici măcar...nici chiar, foarte rar se știe ce este măcar. Ei, ei au o nădejde, dar nu au credință.

¹³⁹ Trebuie să vă întoarceți înapoi, la, totul să fie măturat afară și curățat. Atunci luați-vă Însemnul, care știți că este Isus Cristos în voi, apoi aplicați-L. Dacă ceva nu se întâmplă, este ceva în neregulă; mergeți înapoi din nou, aveți lucrul greșit în mână. El a fâgăduit. El a fost Cel care a fâgăduit. Aplicați-L. Citiți Efeseni 2:12, cândva, dacă voi—dacă doriți, și veți afla acolo.

¹⁴⁰ Observați în Evrei 9:11, de asemenea. Pavel a spus, „Slujind Dumnezeului viu, cu oracole vii.” Nu spunând că doar ca și cum m-aș urca, așa cum obișnuia să facă un Evreu, să-și ia jertfa și să vină pe drum, cu un taur mare și gras, și își punea mâinile pe el și se identifica, și vărsa sângele, mergea înapoi justificat. Iehova a cerut asta. El a făcut-o. Apoi, generația următoare, poate că a devenit puțin mai rece; altcineva, a devenit puțin mai rece. Primul lucru ce știți, a devenit o tradiție de familie.

¹⁴¹ Asta-i ce a devenit pentecostul pentru noi, o tradiție de familie. Ne punem jos, spunem, „Nu a fost destul de bună acea emisiune de la televizor din seara asta? Mă întreb ce au făcut jos la biserică? Doamne Isuse, vindecă...” Oh, milă! Vedeți? Este o tradiție de familie....„Știi, am vorbit în limbi zilele trecute.

Fac parte din *asta*, sau din *cealaltă*, știi. Aha.” Oh, e o tradiție de familie!

142 Știți ce a spus Dumnezeu? Dumnezeu a spus, „Grăsimile și berbecii voștri sunt o duhoare în nasul meu. Așa este, jertfele voastre au devenit o duhoare.”

143 La fel au devenit și jertfele Penticostale, și toate diviziunile și comportamentele noastre denominaționale, și femeile și bărbații noștri care fac cum fac ei, o formă de evlavie; prelucrând cu muzica, și cineva sare în sus și în jos o vreme; și totul s-a terminat, ca o găleată de apă aruncată deasupra, dacă se întâmplă ca Cuvântul lui Dumnezeu să iasă și să spună ceva. Care-i problema? Jertfele voastre încep să duhnească înaintea lui Iehova.

144 Și a fost în acel timp când Isaia a intrat în scenă, și le-a spus, „Vă voi da un semn veșnic, o fecioară va rămâne însărcinată.” Vedeti, iată. Nu forme și crezuri moarte, nu; ci un oracol viu, un Dumnezeu viu care a înviat din morți și care trăiește printre noi.

145 Unii dintre ei, aceste biserici de genul acesta, care cred aceste lucruri, neagă că există un astfel de lucru ca Însemnul. Ei bine, un ins a încercat să-mi spună, „Doar cei doisprezece apostoli au primit Duhul Sfânt. Asta e tot ce a fost. Da.” Oh!

146 Dar noi, cei care credem Cuvântul, știm altceva, noi știm că aceasta este Prezența vie. Căci de unde știm că este Prezența vie a lui Cristos, Duhul care este printre noi? Face același lucru pe care îl face El. Aceasta este dovada ei. O viță se cunoaște după roadele pe care le dă. Și apoi, dacă acea primă viță a răsărit și au scris o Carte a Faptelor în urma ei, și același lucru pe care l-a făcut Isus, l-au făcut apostolii; atunci când acea viță răsare din nou, face același lucru. Vedeti, Evrei 13:8 spune că El este același, o, vai, dovedește că Dumnezeu L-a înviat pentru noi, conform Cuvântului Său făgăduit. [Porțiune goală pe bandă—Ed.]

147 O pecete a făgăduinței! Efeseni 4:30 spune, „Să nu întristați pe Duhul Sfânt al lui Dumnezeu, prin care sunteți pecetluiti până în ziua răscumpărării voastre.” Nu până la următoarea trezire. „Până în ziua răscumpărării voastre!” Fiind botezați în El, conform cu Întâi Corinteni 12. Și în El este plinătatea, și niciun păcat nu este recunoscut în El. „Cine este născut din Dumnezeu, nu păcătuiește. Sămânța lui Dumnezeu rămâne în el și el nu poate păcătui.” Cum ar putea, când Însemnul este acolo? Însemnul este semnul că el a fost acceptat.

148 Și, ei bine, voi spuneți, „Eu păcătuiesc.” Ei bine, atunci nu ai avut niciodată Însemnul. Vedeti?

149 Însemnul este bariera, arată că prețul a fost plătit. Dacă Satan încearcă să vi-l dea...Doar gândiți-vă la asta. Dacă Satan încearcă să vă dea vreo boală sau încearcă să vă dea ceva, știți ce să faceți? Arătați-i Însemnul vostru. Sigur, boala îl lovește pe Creștin. Arătați-i Însemnul vostru și dovediți-i că sunteți

un produs plătit de Dumnezeu. „Împotriviți-vă diavolului și el va fugi de la voi.” Țineți Însemnul deasupra credinței voastre neclintite în Cuvântul Său făgăduit.

¹⁵⁰ Dumnezeu a dat odată un semn de curcubeu ca însemn. Închei. A dat un semn de curcubeu ca însemn. Mai am doar zece minute, iar apoi avem un rând de rugăciune. El a rămas întotdeauna credincios acelui însemn. A rămas? [Adunarea spune, „Amin.”—Ed.] El o face încă. În toate aceste mii de ani, El nu a eșuat niciodată, nici măcar o singură dată, să îl arate. El a fost credincios acelui însemn, ne arată că El întotdeauna... și niciodată nu va eșua să onoreze însemnele Sale. Nu-mi pasă dacă este...

¹⁵¹ Dacă Isus nu vine timp de zece mii de ani, aveți Însemnul, El tot trebuie să Îl onoreze. Indiferent câte lucruri se schimbă și orice altceva, El trebuie să onoreze acel Însemn. El a spus că o va face. În regulă. El se așteaptă ca noi acum să arătăm Însemnul Său, peste credința noastră dată de Dumnezeu, fiecărui cult necredincios din națiune și din lume, care crede că semnele și minunile nu îi însoțesc pe credincioși. Și să fim credincioși acestui Însemn, iar Acesta arată că tariful a fost plătit și că am fost acceptați pentru înviere, având Viața Însemnului în noi.

¹⁵² Acesta este un Mesaj tăios, dar este Adevărul. De asta avem nevoie, de Adevăr. Dumnezeu să ne ajute să cunoaștem Adevărul. „Veți cunoaște Adevărul și Adevărul vă va face slobozi.” Eu declar că Isus Cristos este același ieri, astăzi și în veci. Eu cred că Dumnezeu dă Duhul Sfânt ca Însemn, chiar acum, chiar înainte de exod, de—de ieșirea Miresei din biserică.

¹⁵³ Cred că există atât de multe baliverne, și oameni care spun că au strigat, au vorbit în limbi. Cred în aceste lucruri; dar nu te poți baza pe asta. Cum poți să te bazezi pe asta și apoi să tăgăduiești Cuvântul? Vedeti?

¹⁵⁴ Însemnul este Cuvântul identificat în voi, trăind El însuși. Acesta este Dumnezeu fiind propriul Său tălmăcitor. Nu trebuie să spuneți, „Ei bine, acum, tălmăcește-mi limba.” Nu asta este. El îți tălmăcește viața prin Cuvânt. Când El ia cuvântul tău, ceea ce ești, și identifică Cuvântul Său acolo, acolo nu este nevoie de nicio tălmăcire, este deja acolo. Dumnezeu Își face Propria tălmăcire, iar noi am avut aceste făgăduințe pentru această zi.

¹⁵⁵ Oh, Dallas, voi, grup frumos de Creștini, nu vă lăsați duși de val cu aceste lucruri de azi, pe care le vedeți circulând, pentru că vor pieri. Puneți acel Însemn întotdeauna, arătați acel Însemn. Citiți Biblia. Aliniați-vă cu tot. Și dacă duhul vostru în voi nu spune „amin” la Asta, atunci mai bine să vă întoarceți, schimbați ceea ce aveți, pentru Însemn; nu-L aveți.

¹⁵⁶ Știu că este foarte mult de spus aici într-o singură după-amiază. Și este chiar acum patru și jumătate. Este timpul acum, și dacă putem ieși până la ora cinci cu rândul de rugăciune.

157 Credeți că Isus Cristos trăiește și domnește astăzi? [Adunarea spune, „Amin.”—Ed.] Credeți că ceea ce v-am spus este Adevărul? [„Amin.”] Este Însemnul, cerința. Eu pot spune doar ceea ce este Adevărul. Vorbesc doar ceea ce văd, ceea ce aud, ceea ce mi se descoperă. Și de ce spun asta, din zecile de mii de mii de ori, nici măcar o singură dată nu a ratat să fie adevărat, acum, asta trebuie să fie Dumnezeu. Asta trebuie să fie Dumnezeu. Ei bine, ar da Dumnezeu o astfel de slujbă cuiva care nu știe despre ce vorbește? [„Nu.”] S-ar identifica El Însuși ca fiind acel văzător acolo, iar apoi s-ar întoarce și i-ar da un Cuvânt incurcat? [„Nu.”] Insul care Îl tăgăduiește, este cel care este confuz. Și Dumnezeu nu este confuz. Dumnezeu este Propriul Său tălmăcitor.

158 Primiți Însemnul! Nu vă bazați pe aderarea la vreo biserică sau la vreo formă sau la altceva. Primiți Însemnul! Țineți-L. Este singurul lucru pe care Dumnezeu îl va recunoaște. Când ajungi în acea oră, când vine vorba de moartea ta, ai face bine să ții acel Însemn deasupra ta: știind că în ziua venirii Sale, acea înviere, pot prezenta acel Însemn. Nu va fi în acest trup, este putred; ci în acest Duh, care nu poate muri, este Viața Eternă, Însemnul se află acolo. Și El a făgăduit, „Îl voi învia din nou în ziua de apoi.”

159 Același Isus Cristos este aici. El este Mesagerul. El este... *Aici* este Mesajul, iar El este Mesagerul aici pentru a identifica Mesajul Său. Eu nu sunt Mesagerul. El este Mesagerul, iar *Acesta* este Mesajul. Și dacă ai un duh care nu este de acord cu *Acesta*, cum poate fi Mesagerul Mesajului? Doar Însemnul Îl va identifica. Amin.

160 Mă simt religios. Într-adevăr. Mă simt de parcă aș putea zbura chiar acum, pentru că știu în Cine am crezut, și mi-am văzut viața identificată cu El în învierea Sa. Prezența Sa este aici. Acceptați-O, prieteni, vă rog să o faceți, adânc în inima voastră.

161 Știu că toți venim în jurul altarului și ne rugăm. Aceasta este o veche idee Metodistă. Ei nu au făcut niciodată așa ceva în Biblie. Biblia spune, „Toți cei care au crezut au fost botezați.” Așa este. Nu există în Biblie o chemare la altar. Este ceva ce am adăugat noi, ceea ce este în regulă. Orice lucru pe care Dumnezeu îl binecuvântează, este în regulă.

162 Așa cum se ung pânzele. Niciodată nu a existat așa ceva în Biblie. „Au luat de pe trupul lui Pavel basmale și șorțuri.”

163 Dar oricum vreți să o faceți, este în regulă, în scaunul vostru, la altar, oriunde ar fi. Singurul lucru, aplicați Acela, un Însemn, pentru voi. Apoi examinați-vă, și priviți ce fel de viață urmează, vedeți dacă a fost aplicat sau nu. Dacă nu a fost aplicat, atunci lăsați ceea ce aveți, deoparte, și veniți înapoi, până când Însemnul este aplicat.

164 Să ne rugăm. Tată Ceresc, poate că eu—eu—eu am vorbit dur, dar, Doamne, cum va putea ține un cui dacă nu-l țintuiești?

Mă rog, Tată, ca acesta să fie țintuit în inima oamenilor, ca ei să vadă că nu este un lucru înfumurat. Nu este vorba că încerc să identific vreo organizație, vreun clan, vreun cult, vreo persoană, sau pe mine însumi, sau pe altcineva. Este vorba de Isus Cristos. „Voi arunca toate aceste organizații laolaltă,” sunt șase din una și jumătate de duzină din cealaltă, conform Cuvântului Tău. „Vechea mamă curvă,” Biblia în Apocalipsa 17, „era mama fiecăreia dintre curve.” Și nu puteau fi bărbați. Erau curve și toate au intrat în patul mondenității. Și vedem că a făcut-o, Penticostalii și toți.

165 Dar, Isuse, Tu rămâi încă Isus. Fă să nu asculte mesajul unei biserici; ci Mesajul lui Cristos, Cuvântul. Fie ca Tu să Te identifici, Doamne, astăzi, cu credincioșii. Vindecă-i pe toți bolnavii. Iartă-ne păcatele, Doamne. Eu—eu mă rog, ca slujitor al Tău, Te rog să îmi ierți păcatele mele și să ierți păcatele acestor oameni. Am încredere, Doamne. Fiecare dintre ei a ajutat, fără îndoială, cu oferte, pentru a plăti pentru clădiri, și și-au cheltuit banii, și ei au—au—au făcut totul, Doamne. O Doamne, mă rog ca niciunul dintre ei să nu piardă asta, Doamne. Fie ca fiecare!

166 Eu—eu fac asta cu sinceritate, și totuși, Doamne, Tu trebuie să fii sever. Noi știm, a corecta este dragoste. Dragostea este corectivă. Și mă rog. Că acesta este motivul pentru care Tu ai corectat poporul Tău, a fost pentru că Tu l-ai iubit, și trebuie să se răspundă pentru fiecare păcat.

167 Și, Tată, mă rog ca Tu să ne ierți păcatele acum, așa cum le mărturisim. Am rătăcit departe, Doamne. Eu sunt identificat cu acești Penticostali, Doamne. Eu—eu sunt unul dintre ei. Și eu—eu mă rog, Doamne, ca Tu să ne ierți pe toți. Și ia pe unii dintre acești lideri și întoarce-i, și—și lasă-i să privească spre Calvar acolo o dată, și atunci vor uita despre ce trebuie să fie, un prezbiter sau un episcop, sau orice ar fi, și să știe că noi nu suntem mari în această Împărăție. Suntem cu toții copii ai lui Dumnezeu. Mă rog ca Tu să ne ajuți acum. Identifică-Te în mijlocul nostru, astăzi. Cerem în Numele lui Isus Cristos. Amin.

168 Acum, chiar înainte de a începe rândul de rugăciune, s-ar putea ca cineva de aici să nu mai fi fost niciodată aici. Nu știu cine sunteți, dar Dumnezeu vă cunoaște. Dacă am spus Adevărul, să-l identifice Dumnezeu, dacă este Adevărul sau nu, aceasta este dovada. Dacă El a înviat din morți, El este același ieri, azi și în veci. El a spus în Ioan 14:12, „Cel care crede,” nu cel care se face că crede. „Cel care crede în Mine, lucrările pe care le fac Eu le va face și el.” Este adevărat?

169 Cineva a spus, „Mai mari veți face.” Așa este. A spus, „Ei bine, noi predicăm Evanghelia, asta e mai mare.”

170 Faceți doar lucrurile pe care le-a făcut El, asta îmi va demonstra mie, vedeți, apoi vom vorbi despre mai mari. Pot să vă arăt lucrurile mai mari pe care le face El acum decât le-

a făcut când era El pe pământ, și nici nu este vorba doar de predicarea Evangheliei; ci prin semne și minuni. Nu este timp pentru asta. Doar credeți. Și fie ca Dumnezeu Cerului, Care L-a înviat pe Isus Cristos din morți și L-a prezentat aici, viu, pentru noi, după două mii de ani, să identifice acest Mesaj, că este corect. Însemnul trebuie să fie aplicat.

¹⁷¹ Acum, voi care aveți boli și necazuri, rugați-vă, spuneți doar sincer, „Doamne, cred că Tu ești un Mare Preot care poate fi atins de simțirile slăbiciunilor noastre.” Și ni s-a spus de către acest slujitor de aici, că Tu ești cu noi, prezent, atunci vreau ca Tu să fii prezent cu noi și să Te identifice.” Acum rugați-vă, fiecare dintre voi.

¹⁷² Acum depinde de Dumnezeu să spună ceva. Ce timp! O, vai! Aș vrea doar să știți ceva, cum te simți când vine Acela, toată lumea îți aparține. Amin. Nici un diavol nu va face nimic, el este o ființă învinsă. Domnul meu este prezent. Totul este în mâinile noastre. Amin.

Vă rog să faceți multă liniște. Nu umblați. Stați nemișcați.

¹⁷³ Voi, cei din scaunele cu roțile și alte lucruri, să nu credeți că sunteți neputincioși. Credeți. Voi—voi, ați trecut prin rânduri de rugăciune, și ați ratat și ratat. Nu slujitorul care s-a rugat pentru voi a ratat. Este vorba de credința voastră, și ați început să gândiți că nu veți face nimic. Credeți.

¹⁷⁴ Aici, aici este această Lumină aici, peste o doamnă mică de culoare care stă aici în spate, stă cu mâinile ridicate așa. Da. Te rugai. Da. Crezi că sunt profetul Său, sau slujitorul Său? Nu trebuie să spun asta, pentru că îi face pe oameni să se poticnească atât de mult. Aveți o bună...

¹⁷⁵ Iată un bărbat alb și o femeie de culoare, la fel cum a fost Domnul nostru și femeia de la fântână, două rase diferite. El le-a făcut de cunoscut că nu există nicio diferență între rase. Culorile noastre nu au nimic de-a face cu asta. Suntem cu toții...Ne-am putea face o transfuzie de sânge unii altora. Dumnezeu a făcut, dintr-un singur sânge, toate națiunile.

¹⁷⁶ Ai dureri de cap, dureri de cap îngrozitoare. Apoi ai o povară pe inimă, care este pentru acel copil. Și tu...Este oprimat. [Sora spune, „Amin.”—Ed.] Exact așa este. Este adevărat? [„Amin.”] Așa este.

¹⁷⁷ Această doamnă care stă lângă tine acolo, pare să fie identificată cu tine, care este mama ta. [Sora spune, „Amin.”—Ed.] Așa este. [„Slavă Domnului!”] Și ea are ceva care este în neregulă cu ea.

¹⁷⁸ Mă crezi, doamnă? [Mama spune, „Amin.”—Ed.] Crezi? Necazul tău este o durere într-o parte. Așa este. Este partea ta dreaptă care te doare. Așa este? Ridică mâna, dacă este așa. Nu o să te mai deranjeze. Crezi dacă Dumnezeu îmi poate spune cine

ești? D-na Lowell. [„Amin.”] Corect. [„Amin.”] În regulă, mergi pe drumul tău, Domnul Isus îți acordă cererea ta.

¹⁷⁹ Chiar la capăt acolo este așezată o altă doamnă de culoare, care privește, aceea doar—doar parcă a sfâșiat-o. Ea se uită direct la mine. Ea crede asta. Acea, nu vedeți acel Lucru chiar acolo lângă ea? Ea suferă de probleme la rinichi. Așa este. Totul s-a terminat acum; El te-a vindecat. Amin.

¹⁸⁰ De ce nu credeți? „Dacă puteți crede, toate lucrurile sunt posibile.” Credeți asta? [Adunarea spune, „Amin.”—Ed.] Aici este...Uitați-vă la oamenii de culoare! Unde vă este credința, oameni albi?

¹⁸¹ Aici este o doamnă de culoare care stă chiar aici, se uită drept la mine, un tip de doamnă voinică. Are probleme cu genunchiul. Mai are și o problemă, are probleme cu inima. Da. Și are slăbiciuni, stări de leșin și lucruri de genul acesta, mai ales când încerci să te întinzi, te sufoci. Vedeți? Asta s-a întâmplat aseară. Ține minte, nu-ți citesc gândurile, dar știu pentru ce te-ai rugat. Ai vrut să fii chemată pentru asta, astăzi, și El ți-a răspuns. Acum, tu de asemenea, cu greu te poți ridica, pentru că ai artrită. Așa este. Și apoi, un alt lucru, ai o problemă la stomac, care este o excreșcență în interiorul stomacului. Este adevărat. Acum, crezi că sunt profetul Lui? O voi spune, oricum. Crede, și vei fi vindecată.

¹⁸² Cum este cu problema ta de stomac? Crezi că Dumnezeu îți va vindeca și problema ta de stomac, stând acolo? Crezi asta? În regulă, atunci poți avea vindecarea stomacului tău. Amin.

¹⁸³ Vrei să te lași de fumat, acolo, doamnă? Crezi că Dumnezeu te va face să te lași de fumat? Încerci de mult timp. Și tu ai probleme cu stomacul; ai încercat să te lași de țigări. Asta îți cauzează probleme la stomac. Vrei să renunți la ele? Le resping de la tine, în Numele lui Isus Cristos, datorită credinței tale să te atingi de El.

Vă provoc să credeți în Dumnezeu!

¹⁸⁴ Aici este o femeie micuță care stă acolo și se roagă pentru a ei...o persoană dragă în spital, pe moarte, cu cancer. Exact. Este vorba de un unchi. Așa este. Ori ești...Ești soția unui slujitor. Dacă crezi din toată inima, bărbatul se va face bine.

¹⁸⁵ Vă provoc să credeți în Dumnezeu! Ce este asta? Identificarea lui Isus Cristos. Voi spuneți, „Ce este Cristos?”

¹⁸⁶ El este Cuvântul. „La început era Cuvântul, Cuvântul era cu Dumnezeu. Și Cuvântul s-a făcut trup și a locuit printre noi.” „Cuvântul este mai tăietor decât o sabie cu două tăișuri, un discernător al gândurilor și intențiilor din inimă.” Nu puteți vedea că Cuvântul a venit printre noi în zilele din urmă? Este Duhul Sfânt care ia Cuvântul lui Dumnezeu și Îl identifică

pe Isus Cristos, care este Însemnul. Amin. Credeți? [Adunarea spune, „Amin.”—Ed.]

¹⁸⁷ Câți au cartonașe de rugăciune? Toți cei din partea *aceasta* care au cartonașe de rugăciune să se ridice în picioare în acest rând de *aici*. Doar ridicăți-vă, toți cei din partea aceea, doar partea aceea stați aici, pe culoar. Nu, doar pe culoarul din dreapta, vă rog, chiar acolo. Ușieri, mergeți la locurile voastre. Apoi, când ei au trecut, lăsați-i pe ceilalți să se ridice în picioare, după ce trec ei, apoi vice versa cu cealaltă parte. Acum toată lumea să fie reverentă.

¹⁸⁸ Duhul Sfânt a preluat controlul asupra adunării, așa că s-a spus și s-a făcut destul pentru a dovedi. Câți cred că El este aici? Câți cred că acela este Însemnul? Câți cred că este Cuvântul? [Adunarea începe să se bucure—Ed.] Priviți, câți știu că Cartea Evreilor a spus, că, „Cuvântul lui Dumnezeu discerne gândurile care sunt în inimă”? Câți știu asta? Câți știu că acesta este motivul pentru care Isus putea discerne gândurile din inima lor, pentru că El era Cuvântul? Câți cred asta? Câți cred că asta a fost cu profetii? Ei au fost cei la care a venit Cuvântul. Acum, dacă Cuvântul se întoarce la noi, nu va face El la fel? Atunci cum poate Cuvântul care identifică Cuvântul, să fie greșit conform Cuvântului? Oh, milă! Reverență!

¹⁸⁹ Hei, această doamnă care stă aici, are și ea ceva pe inimă. S-a întâmplat să mă întorc și să o prind. Nu sunteți d-na Grant? Nu știam asta. Dar ești d-na Grant, pentru că te văd cu aceasta. Ai o nervozitate care te deranjează. Ai, fiul tău mai are ceva... sângele lui, parcă, picură. Te provoc să crezi asta! Amin. El este Stăpânul morții.

Să ne rugăm.

¹⁹⁰ Doamne Isuse, în timp ce Prezența Ta ne unge, aici în această clădire, și suntem conștienți că acesta este Duhul Sfânt, mă rog, Doamne, ca Tu să vindecii fiecare persoană care poartă aceste batiste.

¹⁹¹ Odată, suntem învățați în Biblie, că poporul Tău, chiar în linia de datorie, traversau Marea Roșie, iar marea le-a stat în cale, în drumul lor spre țara făgăduită. Dumnezeu a privit în jos prin acel Stâlp de Foc, cu ochi furioși, și marea s-a speriat, s-a dat înapoi, și Israel a mers mai departe spre țara făgăduită, chiar în linia de datorie.

¹⁹² O, Doamne Dumnezeule, fă ca ochii Tăi să privească prin Sângele lui Isus Cristos, în jos, în acest Însemn de aici, pe care îl ținem astăzi peste aceste batiste. Și fie ca toți cei care poartă asta, fie ca boala să se sperie, fie ca ea să se retragă și să lase poporul Tău să treacă spre făgăduința unei bune sănătăți. „Rugăciunea făcută cu credință va izbăvi pe cel bolnav.” În Numele lui Isus Cristos, să fie așa. Amin.

193 Câți predicatori Metodiști credincioși sunt aici, predicatori Baptiști, predicatori Presbiterieni, predicatori Baptiști, Luterani sau Penticostali? Câți dintre voi cred că Acesta este Adevărul? Veniți aici și stați lângă mine în timp ce ne rugăm pentru bolnavi atunci. Veniți aici sus, voi toți predicatorii care credeți.

194 Este în regulă, nu-i așa? Frate Grant, este în regulă? [Fratele Grant spune, „Sigur.”—Ed.] Aha.

195 Coboară aici, frate. Fratele Grant are o slujbă de rugăciune pentru cei bolnavi. Un om valoros, un om bun, un om pe care Dumnezeu îl aude și îi răspunde la rugăciune, fratele Grant. Sunt fericit să pun brațul în jurul lui astăzi și să spun asta, și fratele meu. Acum el va fi aici jos și se va ruga cu mine.

196 Când treceți prin acest rând, chiar cum ați veni sub cruce. Fraților, faceți un rând dublu chiar aici, chiar aici. Faceți un rând dublu; unii aici sus, alții acolo jos.

197 Frate Roy Borders, unde ești? Fratele Roy Borders, credeam că e aici. [Cineva spune, „Se va întoarce imediat.”—Ed.]

198 Uitați-vă aici, la slujitori, vă rog! Uitați-vă acolo. Asta mă face să mă simt bine, fraților. Slujitorii crucii, bărbați care stau aici ca să se identifice cu Mesajul. Ce se poate întâmpla?

199 Acum, priviți, nu vă bizuiți pe slujitori acum. Ei au venit să se identifice. Când treceți pe aici, identi...țineți Însemnul în fața voastră, „Doamne Isuse, mi-am mărturisit păcatele. În schimb, Tu mi-ai dat botezul Duhului Sfânt. Sunt un produs plătit. Păcatul, boala sau nimic nu mă poate reține de aici înainte. Eu merg drept.” Țineți asta, oh, înaintea voastră, și treceți pe aici, și Dumnezeu vă va vindeca și veți ieși de aici bucurându-vă, fericiți și veți fi bine. Credeți asta? [Adunarea spune, „Amin.”—Ed.]

200 Acum, fiecare persoană de aici, să ne plecăm capetele, fraților, în timp ce suntem împreună. Nu știm ce se va întâmpla. Pur și simplu nu știm. Nu există niciun motiv ca vreo persoană bolnavă să părăsească această clădire în această după-amiază. Țineți acel Însemn în inima voastră, treceți direct prin acest rând de rugăciune, unde slujitori, care și-au consacrat viața la— la slujire, vor sta aici, își vor pune mâinile peste voi în timp ce treceți.

Spuneți, „De ce ai făcut asta, frate Branham?”

201 Vreau ca voi, toată lumea, să știți că doar...nu sunt eu vindecătorul. Acești bărbați au la fel de mult dreptul să se roage pentru cei bolnavi ca oricine altcineva. Sincer, cred că Dumnezeu ar răspunde rugăciunilor lor înainte de a răspunde rugăciunilor mele. Sunt obosit și epuizat și toate cele. Eu—eu cred că El va răspunde rugăciunilor lor. Și iată-i că stau aici, chiar în mijloc, să se identifice, fără să le fie rușine să-și ia locul. Apreciez astfel de oameni.

²⁰² Acum, fraților, știu cum vă simțiți. Sunt, sunt una cu voi. Eu sunt cel care și-a împletit plasa cu voi, aici în Texas, să încercăm să prindem fiecare dintre peștii pe care Dumnezeu i-a rânduit pentru Viață, acolo afară. Fac tot ce pot. Sunt cu voi, sută la sută. Uneori mustru și strig referitor la organizație și alte lucruri. Asta nu înseamnă că sunt împotriva ta, fratele meu. Vreau să spun că sunt împotriva sistemului care ne-ar separa de a fi frați, din cauza unei doctrine religioase. Suntem frați prin botezul Duhului Sfânt. Deținem același Însemn. Am primit același Sânge, așa că haideți să credem asta. Ne putem întâlni Acolo (nu-i așa?), fraților, fiecare dintre noi sub Sânge.

²⁰³ Acum, eu am fost ordonat un Baptist. Poate că sunteți un Metodist, sau Luteran, sau Presbiterian, Penticostal, Unitarian, Dualist, Trinitar, sau orice aveți, Biserica lui Dumnezeu, orice ar fi. Asta nu face nicio diferență. Nu ne putem pune de acord asupra acestor lucruri mărunte, atunci să uităm de ele.

²⁰⁴ Un lucru asupra căruia putem fi de acord, că Isus Cristos, Mântuitorul nostru, a murit pentru păcatele noastre, a înviat din nou și ne-a dat Însemnul. Stăm aici cu rugăciunile noastre, ca să le ținem asupra acestor frați și surori bolnavi care trec prin acest rând. Voi crede asta din toată inima.

²⁰⁵ Am văzut ceva ce s-a întâmplat chiar atunci. Amin. Știu că voi vă gândiți că sunt nebun, dar eu mă simt bine nebun. Sper doar să pot rămâne așa. Da, domnule. Mă simt minunat în felul acesta.

Să ne rugăm.

²⁰⁶ Doamne Isuse, cobor de pe această platformă, aici jos, ca să mă identific cu acești frați. Mă identific cu ei, în timp ce noi toți ne ținem Însemnurile în mâinile și în inimile noastre. În timp ce ne supunem poruncii Tale, „să punem mâinile peste cei bolnavi, și ei se vor însănătoși.” Fie ca fiecare persoană care trece pe aici, să își prezinte Însemnul, că ei au primit Duhul Sfânt, că ei sunt un copil născut din nou al lui Dumnezeu, că ei cred din toată inima lor. Și în timp ce ei trec pe aici, fie ca ei să blesteme acea boală și afecțiune a trupului lor. Și să iasă de aici bucuroși, știind că credința lor i-a însănătoșit.

²⁰⁷ Și, Doamne Dumnezeule, așa cum ne-am pus, în Vechiul Testament, mâinile noastre pe jertfă, ca să ne identificăm cu jertfa, ne punem mâinile pe Isus și ne identificăm cu El. El și-a pus mâinile Lui peste noi acum, în slujbă, identificându-Se cu noi, prin semne și minuni. Și noi ne punem mâinile pe cei bolnavi, ca să ne identificăm cu ei, cu credința noastră conectată cu ei. Boala trebuie să plece, și fie să o facă în Numele lui Isus Cristos, în timp ce noi coborâm aici să primim asta.

Toată adunarea să se roage.

²⁰⁸ Roy sau cineva să vină aici și să stea lângă acest microfon, și să țină rândurile drepte.

²⁰⁹ Uitați, pe măsură ce treceți pe aici acum, veniți crezând, veniți rugându-vă. Noi doar ne vom pune mâinile peste bolnavi. Treceți direct pe aici. Rugați-vă. Când treceți prin rândul acestor slujitori, dacă mergeți în cărje, lăsați-le jos și plecați. Dacă ați avut cancer, boală, spuneți, „Doctorul a făcut tot ce a putut face, a făcut tot ce a putut, și a spus că va trebui să mor. Eu nu voi muri. Iată Însemnul meu, Doamne. Mi-ai făgăduit șaptezeci de ani. Voi trece pe aici și o voi face.” Vezi, fă asta. O vei face? [Adunarea spune, „Amin.”—Ed.] În Numele lui Isus, fie ca așa să fie. Amin.

²¹⁰ În regulă, lăsați rândul să treacă. [Fratele Branham și slujitorii se roagă pentru cei bolnavi, în timp ce un frate conduce adunarea în cântarea *Crede Numai* și alte cântări. Spațiu gol pe bandă—Ed.]

Eu cred!

Toate îndoielile mele sunt îngropate în Fântână.

²¹¹ Credeți asta? [Adunarea spune, „Amin.”—Ed.] Amin. Oh, nu este El minunat? [„Amin.”] Unii dintre ei erau pe acele paturi și târgi, s-au ridicat imediat și au plecat; le-au lăsat doar acolo și au plecat. Oh, oricine ar putea fi vindecat acum, care va crede. Credeți? [„Amin.”]

²¹² Să dăm acordul, *Îl iubesc*, vrei, soră; cântarea veche, „Îl iubesc, Îl iubesc că-ntâi...”? Să ne ridicăm cu toții glasurile, și mâinile, inimile către Dumnezeu și să cântăm, „Îl iubesc, Îl iubesc, că-ntâi El m-a iubit.” Toată lumea acum.

Îl iubesc, Îl iubesc

Că-ntâi El m-a iubit

Și a plătit salvarea mea La

Calv-...

²¹³ O doamnă, ridicată din scaunul cu rotile, trece pe aici cu sprijinul a doi bărbați. „Eu...” Să-i facem semn cu mâinile lui Dumnezeu, „Îl iubesc!”

Îl iubesc

Că-ntâi El m-a iubit

Și a plătit salvarea mea Pe

al Calvarului...

Haideți doar să-L lăudăm acum, cu toții!

²¹⁴ Slavă lui Dumnezeu! Cât Îți mulțumim, Doamne Isuse, pentru bunătatea Ta, pentru Prezența Ta. Oh, Îți mulțumim pentru Însemn, Doamne. Suntem mântuiți și umpluți cu Duhul, Duhul Sfânt inundând trupurile noastre acum. Cât Îți mulțumim pentru asta, Tată! Oh, în Numele lui Isus Îți mulțumim. Amin. Amin.

²¹⁵ Toți dați-vă mâinile, spuneți, „Laudă Domnului!” Strângeți-vă mâinile unii cu alții, spuneți, „Laudă Domnului! Laudă Domnului!” (...?) În regulă, acum, din nou toți împreună:

Îl iubesc,
Măinile în sus, inimile în sus.

Eu...

Doar exprimați din inimă.

Că-ntâi El m-a iubit (Vei elibera?)

Și a plătit salvarea mea

Pe lemnul Calvarului.

²¹⁶ Acum, să ne plecăm capetele cu mult respect, în timp ce predau serviciul acum fratelui Grant pentru eliberare; mulțumind fiecăruia dintre voi. În primul rând, mulțumind Domnului pentru bunătatea Sa, îndurarea Sa și pentru asigurarea pe care sper că noi am lăsat-o în inima voastră, că nu suntem singuri aici. Marele nostru Căpitan Șef este printre noi. Strigătul Împăratului este în tabără. Și Îi mulțumim Domnului, să vedem marea Sa putere și marea Sa îndurare. Și acum să ne plecăm capetele cu respect. Frate Grant.